

Ur Stepping Stones - Stefan Larsson

Jag växte upp i den här staden och jag bor här nu. Staden är en del av mig. Jag har bott här nästan hela mitt liv och det är här jag har mina rötter. Här lärde jag mig att gå och cykla. Göteborg; det är min hamn.

Min pappa jobbade på Arendalsvarvet som svetsare när jag var liten. Men så kom oljekrisen och hamnen började vittra sönder. Pappa och min familj med.

Jag minns att jag åkte färja från hamnen till Harwich i England med fotbollslaget när jag var tolv. Det var min första resa utomlands. Vi samlade ihop pengar i flera år. Sålde lotter till grannar och släktingar. Några föräldrar följde med på resan. Min mamma var en av dem, men jag försökte undvika henne. När vågorna var höga blev jag så sjösjuk att jag fick vara i hytten, nära toaletten, nästan hela resan till England.

När jag var arton åkte jag färja från Göteborg till en annan hamn i England, nära London, med ett annat fotbollslag. Vi spelade roulette och Black Jack under hela resan. Jag var nu vuxen. Jag minns ingenting från London. Men jag minns havet och vågorna.

Högt upp i ett höghus längst ut i Arendalshamnen jobbade jag en sommar på ett kontor med att skicka ut gods i containrar på fartyg över hela världen. Det var mest båtmotorer och industrimotorer. Men jag såg aldrig fartygen.

En man tittade på mig och sa: "Men jobbar du inte med något verkligt?" Då svarade jag: "Jag har gjort det. Jag har jobbat i hamnen."